

การจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง
“อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักศึกษาระดับ
ปวช.1 สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร
ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย
นางสาวณัฐปภัทร์ พงศ์ธนาภัก
ประเภทงานวิจัยในชั้นเรียน

วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผลงานวิจัย การจัดการเรียนการสอนแบบสมดุลงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร ปีการศึกษา 2563

ชื่อ-สกุลผู้วิจัย นางสาวณัฐภัสร์ พงศ์ธนาภัก

ตำแหน่ง ครู

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี

สถานที่ติดต่อ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร 24 ซ.2 ถ.ลอยเคราะห์ ต.ช้างกลาง อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100 โทร.053-282080 อีเมล : natpaphat-milky@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้การสอนแบบสมดุลงาน และประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการโดยการใช้การสอนแบบสมดุลงาน เพื่อทักษะทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนรายรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ เรื่อง การพูดเพื่ออาชีพ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุลงาน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC = 1.00) แบบวัดทักษะการพูดของนักศึกษา มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC = 0.96) และ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุลงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC = 1.00) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t – test แบบ Dependent Samples ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

การเปรียบเทียบทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุลงาน พบว่า นักศึกษามีทักษะการพูดหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุลงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่าง

สันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาการระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ทักษะการพูดมีความสำคัญและมีบทบาทมากในชีวิตประจำวัน นักศึกษาได้ศึกษาและฝึกทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ เนื่องจากเป็นการพูดที่นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในงานอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา เช่น ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริการซ่อมบำรุง พนักงานขาย พนักงานด้านการตลาด พนักงานด้านประชาสัมพันธ์ ตลอดจนเป็นผู้ควบคุมงาน เป็นนายช่าง หรือประกอบอาชีพอิสระแต่จากการเรียนการสอนทักษะการพูดพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการพูดที่ต้องแก้ไขปรับปรุงคือ นักศึกษาจะมีความกลัวขี้อาย ไม่กล้าพูดแสดงความคิดเห็น ขาดความเชื่อมั่น ไม่กล้าแสดงออก กลัวประหม่า พูดเสียงเบา ตื้นตื้นมาก สรุปลำบาก ปัญหาการพูดเกิดจากนักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเองการออกเสียงควบกล้ำ เสียง ร, ล ไม่ชัดเจน ไม่กระตือรือร้นในการค้นคว้า ทำให้ขาดข้อมูลในการพูด นักศึกษาไม่มีโอกาสฝึกฝนการพูดเท่าที่ควร

แนวการสอนสมดุลภาษา (Balanced Literacy Approach) พัฒนามาจากวิธีการสอนภาษาแนวธรรมชาติแบบองค์รวม (Whole Language หรือ Natural Language Approach) มีวิธีการสอนภาษาโดยสอนอ่านและเขียนจากเรื่องที่ผู้เรียนเข้าใจและมีประสบการณ์ ได้เน้นเรื่องการสอนแบบแจกลูกสะกดตัว (Phonics) อย่างชัดเจน (วิภากร คูปติเกษม, 2559) สอดคล้องกับที่ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวว่า การจัดประสบการณ์แบบสมดุลภาษา (Balanced Approach) เป็นแนวทางการจัดประสบการณ์ทางภาษาที่ผสมผสานแนวคิดในการสอนภาษาที่สัมพันธ์กับลักษณะหน้าที่ของภาษา และการสอนทักษะย่อยของภาษาเข้าด้วยกัน ในลักษณะ “องค์รวม ส่วนย่อย-องค์รวม” (Whole-Part-Whole) โดยเด็กได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมายการใช้จริงแล้วสอน ทักษะย่อย ที่จำเป็นสำหรับการใช้ภาษาในครั้งนั้นเพื่อให้เด็กสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้ซึ่งการจัดประสบการณ์ ตามแนวทางนี้ ไม่สนับสนุนการสอนทักษะย่อยทางภาษาในลักษณะที่ฝึกหัดโดยเฉพาะ อย่างไม่มีความหมายกับ เด็ก และไม่สนับสนุนการใช้แบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะย่อยทางภาษา จึงอาจกล่าวได้ว่าการสอนแนวสมดุลภาษาเป็นทางเลือกในการสอนภาษาที่เหมาะสม เนื่องจากสอนทั้งการสะกดคำและคำนี้ถึงธรรมชาติของการเรียนรู้ของมนุษย์ซึ่งเรียนรู้จากประสบการณ์และการได้ยินได้ฟังในชีวิตประจำวัน

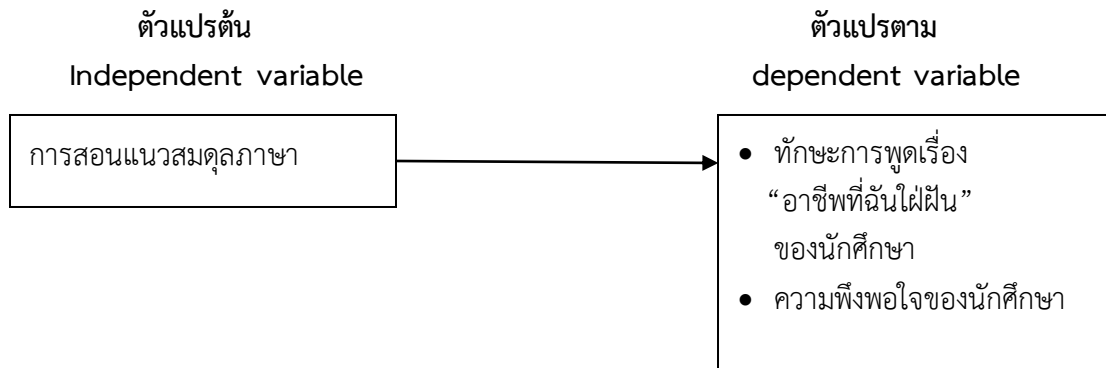
ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจและต้องการศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับฝึกทักษะทาง ภาษาไทย โดยเฉพาะทักษะการพูด โดยการใช้การสอนแนวสมดุลภาษา จึงมีแนวคิดที่จะนำการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุลภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดที่ดีขึ้น สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเต็มความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน อีกทั้งจะเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างดี อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เพื่อมีทักษะในการเรียนระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ การสอนแนวสมดุภาษา

2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการโดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา เพื่อทักษะ ทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขาไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์

การสอนแนวสมดุภาษา หมายถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่ยึดผู้เรียน เป็นศูนย์กลางโดยครูจะ ทำหน้าที่สังเกตและคอยดูแลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างใกล้ชิด หรือจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษา โดยให้นักเรียนได้เรียนตามลำพังกับครู เรียนเป็นกลุ่มกับเพื่อนทั้งชั้นเรียน เรียนกับเพื่อนกลุ่มเล็ก หรือจับคู่กับ เพื่อนเรียน

ทักษะการพูด หมายถึงความสามารถทางการพูด โดยฝึกพูดสรุปเหตุการณ์จากเรื่อง พูดเล่าเรื่องย่อ พูด รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟังได้ พูดแสดงความคิดเห็น พูดสรุปเหตุการณ์จากเรื่อง พูด รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการฟัง

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การพูด หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ความคิด ความต้องการ ด้วยเสียง ภาษา และ อากัปกริยาไปยังผู้ฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจ โดยอาจมีการโต้ตอบจากผู้ฟังหรือไม่ก็ได้ (...)

การพูดเป็นการสื่อสารที่มีความสำคัญ และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุดเพราะคำพูดเป็นเครื่องมือ สื่อความคิดที่รวดเร็ว แพร่หลายได้อย่างยิ่ง นอกจากจะพูดในโอกาสทั่วไปในชีวิตประจำวันแล้ว ยังมีโอกาสอื่น ๆ ที่ ต้องพูดอย่างเป็นทางการหรือพูดเชิงวิชาการ ซึ่งเป็นการเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้และความคิดเห็นที่นับว่า สำคัญ (วิภาพร คุปติเกษม, 2559)

การสอนทักษะการพูด

ทักษะการพูดเป็นทักษะการออกเสียงค ว ลี หรือประโยคซึ่งแสดงออกด้วยการเล่า อธิบาย สนทนาโต้ตอบกับบุคคลต่างๆหรือแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง สก็อต (1981, อ้างถึงใน กัณฑ์วรรณ มีสมสาร, 2558) ได้นำเสนอขั้นตอนการสอนพูดไว้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกต ลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูดซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่ถูกพูด สถานที่พูดและ เนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะมีฝึกพูด พร้อม ๆ กันหรือฝึกเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆแบบและเป็นสำนวน ภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงและควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ ที่เป็นจริง

การสอนทักษะการพูดมีขั้นตอน ดังนี้

1. ครูอธิบายสถานการณ์ที่ต้องฝึกให้นักเรียนพูดและให้นักเรียนฟังจนกว่าเข้าใจว่าต้อง ทำท่าทางอย่างไร
2. ครูพูดสนทนาให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง
3. นักเรียนฝึกสนทนาพร้อมกันทั้งชั้น
4. นักเรียนฝึกพูดสนทนาภายในกลุ่ม
5. ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาพร้อมกันเป็นกลุ่มและรายบุคคล

การสอนแบบสมดุลภาษา

อารี สัณห์ทวี (2558) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนแบบสมดุลภาษาว่า หมายถึง การฝึกภาษาทุกด้าน โดยเรียกว่า การสอนทักษะ (Skill teaching) และเนื่องจากการสอนภาษาควรได้รับการฝึกทุกด้าน คือ พูด ฟัง อ่าน เขียน ดูและนำเสนอจึงได้มีการใช้คำว่า Balanced Literacy หรือสมดุลภาษาและ ความหมายของสมดุลภาษาก็ได้หมายความว่า สอนการใช้ภาษาแต่ละด้านเท่า ๆ กัน หากหมายถึงจะต้องมีหลายด้านให้ครบถ้วนและเหมาะสม ค ว Balanced Literacy เริ่มใช้แทน Whole language

Reif and Heimburge (2007, อ้างถึงในอ้างถึงใน กัณฑ์วรรณ มีสมสาร, 2558) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างความสมดุลในการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุลภาษาไว้ดังนี้

1. การสร้างความสมดุลระหว่างวรรณกรรมและสื่อการอ่านอื่น ๆ โดยมีการจัดสื่อการอ่านอื่น นอกเหนือจากหนังสือเพื่อให้มีทักษะการอ่านเพื่อการอยู่รอด ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยเตรียมหนังสือเรียน หนังสือที่พิมพ์จำหน่ายและวางขายทั่วไป (Trade book) นิตยสาร บทกวี หนังสือพิมพ์ บทละครและสื่อดิจิทัลที่สอดคล้องกับมาตรฐานของระดับชั้นทั้งบันเทิงคดีและสารคดี ต้องจัดให้มีประสบการณ์ทั้งการอ่านเนื้อหาและการเลือกอ่านตามความชอบ
2. การสร้างความสมดุลของทักษะทางภาษา โดยสอนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนร่วมกัน
3. การสร้างความสมดุลของระยะเวลาที่ใช้ในการสอน โดยบูรณาการเนื้อหาวิชาลงในมุมภาษา
4. การสร้างความสมดุลของการจัดการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การสร้างความสมดุลในด้านช่องทางการเรียนรู้ เด็กแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้และความต้องการที่แตกต่างกัน ครูต้องใช้กลยุทธ์ที่ตรงกับจุดแข็งในการเรียนรู้และพหุปัญญาที่หลากหลายของเด็ก เด็กแต่ละคนมีประสาทสัมผัสในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงต้องจัดโครงสร้างของชั่วโมงเรียนให้ผสมผสานกัน

4.2 ความสมดุลของการจัดกลุ่มในห้องเรียน ทั้งห้องกลุ่มย่อย เดี่ยว

4.3 ความสมดุลระหว่างครูพูดกับเด็กพูด เปิดโอกาสให้เด็กได้พูดและให้เพื่อนฟัง ความสมดุลระหว่างการพูดของครูและเด็ก และการมีส่วนร่วมแบบลงมือกระทำจะจำสร้างชุมชนทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและสะดวกใจ

4.4 ความสมดุลระหว่างกิจกรรมที่ครูเป็นศูนย์กลางและเด็กเป็นศูนย์กลางกิจกรรมบางส่วนครูเป็นคนเลือกและควบคุม แต่ในส่วนที่เหลือเด็กจะมีอิสระในการเลือกและตัดสินใจมากขึ้น

4.5 ความสมดุลระหว่างการประเมินที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ เช่น ครูประเมิน เพื่อนประเมิน ประเมินตัวเอง ตัวอย่างการอ่านและเขียน การสนทนาตัวต่อตัว การประชุมกับเพื่อน การสรบย่อ การสำรวจความสนใจและทัศนคติ แฟ้มสะสมงาน การทดสอบการสะกดและรายการสะกดคำ การนำเสนอปากเปล่า การประเมิน การพูดและแบบประเมินรายการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิภาพร คุปติเกษม (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษาสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนว สมดุลภาษาพัฒนาสูงขึ้น 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ การสอนแนวสมดุลภาษาเห็นด้วยในระดับมาก นักเรียนมีความสุข ชอบกิจกรรมการ สอนแนวสมดุลภาษา และต้องการให้เพิ่มเนื้อเรื่องในสมุดนิทาน

นพรัตน์ ใจกาษา(2559)ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆโดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ วิชาศิลปะการพูด ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลวิจัยพบว่าการพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ วิชาศิลปะการพูดของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทสมมุติพบว่า ความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพูดในโอกาสต่าง ๆโดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ วิชาศิลปะการพูด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8169 การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาหลังการสอนเสร็จสิ้นต่อการพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ วิชาศิลปะการพูดระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบสอบถาม ปรากฏว่านักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

1. แผนการสอนรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ เรื่อง การพูดเพื่ออาชีพ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

- 1.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา สมรรถนะรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ ภาษาไทยเพื่ออาชีพ
- 1.2 กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการเรียนโดยการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านความรู้ด้านทักษะ / กระบวนการและด้านคุณลักษณะเพื่อให้ได้เนื้อหาและรูปแบบการสอนที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน
- 1.3 ศึกษาวิธีการและขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา
- 1.4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและวิธีการเรียนการสอน
- 1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ เรื่อง การพูดเพื่ออาชีพ จำนวน 8 คาบเรียน นำแผนการสอนที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่ อ.สมศักดิ์ เขียวแสงใส ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ, อ.อรรรณพ พรหมดี หัวหน้าสาขาวิชาสามัญ และ อ.นคร พันเพ็ญ อาจารย์สาขาวิชาสามัญ ผลการพิจารณา แผนการสอนชุดนี้มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) = 1.00
- 1.6 สร้างสื่อที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนนำแผนการสอนที่ และสื่อที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่ อ.สมศักดิ์ เขียวแสงใส ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ, อ.อรรรณพ พรหมดี หัวหน้าสาขาวิชาสามัญ และ อ.นคร พันเพ็ญ อาจารย์สาขาวิชาสามัญ ผลการพิจารณา แผนการสอนชุดนี้มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) = 1.00
- 1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างแล้วนำไปใช้สอนจริงกับนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย

2. แบบวัดทักษะการพูดของนักศึกษา

- 2.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูด
- 2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบวัดทักษะการพูด ที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 จำนวน 30 ข้อ
- 2.3 หาความเที่ยงตรงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ อ.สมศักดิ์ เขียวแสงใส ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ, อ.อรรรณพ พรหมดี หัวหน้าสาขาวิชาสามัญ และ อ.นคร พันเพ็ญ อาจารย์สาขาวิชาสามัญตรวจสอบคุณภาพพิจารณาข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- 2.4 นำแบบวัดที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปใช้เก็บข้อมูลจากนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ บทบาทสมมุติ เพื่อพัฒนาทักษะการกล้าแสดงออก เรื่องการจัดการนำเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์ โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เช่น วิธีการสร้าง รูปแบบ วิธีการใช้งานของแบบสอบถาม และหาข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา

ทำการสร้างแบบสอบถามฉบับร่างขึ้น 1 ชุด โดยถามความเพื่อความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการ จัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ เพื่อพัฒนาทักษะการกล้าแสดงออก เรื่องการจัดการนำเที่ยว ในรายวิชา มัคคุเทศก์เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale 5 ระดับ โดยใช้มาตรวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 10 ข้อ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ อ.สมศักดิ์ เขียวแสงใส ที่ปรึกษา ฝ่าย วิชาการ, อ.วิษุกร บัวคำชาว หัวหน้าฝ่ายวิชาการช่างอุตสาหกรรม และ อ.นคร พันเพ็ญ อ.ผู้สอนสาขาวิชา สามัญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่ ชุดนี้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 การจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทย เพื่ออาชีพ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร ปีการศึกษา 2563

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรม การเรียนการสอน รวมทั้งวิธีการวัดผลและประเมินผลการทดลอง
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุ ภาษา รวมเวลาในการสอน 8 คาบเรียน
3. ประเมินทักษะการพูดของนักศึกษา ระหว่างเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดทักษะ
4. ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอน แบบสมดุภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ
5. นำผลที่ได้จากการประเมินทักษะการพูดของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนการสอน แบบสมดุภาษา และแบบสอบถามความพึงพอใจมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. เปรียบเทียบทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุลงาน โดยการทำค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า $t - test$ แบบ Dependent Samples

2. ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุลงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยการทำค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุลงาน

คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนเพิ่ม	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น	ผลประเมินหลังเรียน
1	50	34	19	15	30	ดี
2	50	36	25	11	22	ดี
3	50	36	24	12	24	ดี
4	50	39	26	13	26	ดี
5	50	36	24	12	24	ดี
6	50	37	24	13	26	ดี
7	50	35	19	16	32	ดี
8	50	36	19	17	34	ดี
9	50	37	18	19	38	ดี
10	50	37	18	19	38	ดี
11	50	32	17	15	30	ดี
12	50	38	26	12	24	ดี
13	50	37	24	13	26	ดี
14	50	37	24	13	26	ดี
15	50	42	32	10	20	ดีมาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนเพิ่ม	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น	ผลประเมินหลังเรียน
16	50	40	30	10	20	ดี
17	50	39	27	12	24	ดี
18	50	38	25	13	26	ดี
19	50	36	23	13	26	ดี
20	50	38	25	13	26	ดี
การทดสอบ	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D.	t	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	23.45	4.05	13.55	2.56	23.63*	0.0000
หลังเรียน	37.00	2.15				

จากตารางที่ 1 การเปรียบเทียบทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา พบว่า ก่อนเรียน นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย 23.45 คะแนน และหลังเรียนนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย 37.00 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล	ลำดับที่
1	นักศึกษามีความพอใจที่ได้เรียนเรื่องทักษะการพูด	4.38	.721	มาก	6
2	นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงความรู้สึก ความคิดและการแสดงออก	4.54	.439	มากที่สุด	2
3	นักศึกษาสนใจร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้นและเต็มความสามารถ	4.41	.637	มาก	5
4	ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความรู้สึกของตนอย่างเต็มที่	4.49	.734	มาก	3
5	สถานการณ์ที่กำหนดให้น่าสนใจและใกล้เคียงกับความเป็นจริง	4.36	.491	มาก	7
6	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้ฝึกความสามารถในการพูด	4.47	.816	มาก	4
7	นักศึกษาพอใจที่ได้ฝึกการใช้ภาษาพูดและความสามารถในการพูด	4.56	.497	มากที่สุด	1
	รวม	4.45	.619	มาก	

จากตาราง พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

(ค่าเฉลี่ย 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .619) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ นักศึกษาพอใจที่ได้ฝึกการใช้ภาษาพูดและความสามารถในการพูด (ค่าเฉลี่ย 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .497) รองลงมาได้แก่ นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงความรู้สึก ความคิดและการแสดงออก (ค่าเฉลี่ย 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .439) ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความรู้สึกของตนอย่างเต็มที่ (ค่าเฉลี่ย 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .734) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้ฝึกความสามารถในการพูด (ค่าเฉลี่ย 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .816) นักศึกษาสนใจร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้นและเต็มความสามารถ (ค่าเฉลี่ย 4.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .637) นักศึกษามีความพอใจที่ได้เรียนเรื่องทักษะการพูด (ค่าเฉลี่ย 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .921) และสถานการณ์ที่กำหนดให้น่าสนใจและใกล้เคียงกับความเป็นจริง (ค่าเฉลี่ย 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .491) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การเปรียบเทียบทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา พบว่า นักศึกษามีทักษะการพูดหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

อภิปรายผล

การเปรียบเทียบทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา พบว่า นักศึกษามีทักษะการพูดหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาค้นคว้าเป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า การสอนแบบบทบาทสมมุติเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน โดยได้ร่วมกับสมาชิกในกลุ่มวิเคราะห์สถานการณ์ที่จับฉลากได้ ร่วมกันเลือกข้อความสร้างบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด ฝึกซ้อมการพูดตามบทสนทนาและบทบาทที่สมาชิกมอบหมาย ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เกิดทักษะความสามารถที่ นี้เพราะข้อมูลมาจากผู้เรียนโดยตรง จึงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนชัดเจน ลึกซึ้ง โดยเฉพาะในชั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล ทั้งนำเอาผลการแสดงของผู้แสดงทั้งทางด้านความรู้ ความคิดและพฤติกรรมที่ค้นพบมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม สอดคล้องกับงานวิจัยของวิภาพร คุปติเกษม (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา ผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษาสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแนว สมดุภาษาพัฒนาสูงขึ้น 3 ทั้งยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพรัตน์ ใจกาษา (2559) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆโดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ วิชาศิลปะการพูด ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลวิจัยพบว่าการพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ วิชาศิลปะการพูดของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การ

สอนแบบบทสนทนา พบว่า ความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบสนทนา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันใฝ่ฝัน” ในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ทั้งนี้เนื่องจากเพราะว่าการสอนแบบบทสนทนาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน โดยได้ร่วมกับสมาชิกในกลุ่มวิเคราะห์สถานการณ์ที่จับฉลากได้ ร่วมกันเลือกข้อความสร้างบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด ฝึกซ้อมการพูดตามบทสนทนาและบทบาทที่สมาชิกมอบหมาย ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เกิดทักษะความสามารถทั้งนี้เพราะข้อมูลมาจากผู้เรียนโดยตรง จึงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนชัดเจน ลึกซึ้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของวิภากร คุปติเกษม (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสนทนา ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ การสอนแนวสนทนาเห็นด้วยในระดับมาก นักเรียนมีความสุข ชอบกิจกรรมการ สอนแนวสนทนา และต้องการให้เพิ่มเนื้อเรื่องในสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพรัตน์ ใจกาษา(2559)ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆโดยใช้ การสอนแบบบทสนทนา วิชาศิลปะการพูด ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่าการ ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาหลังการสอนเสร็จสิ้นต่อการพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทสนทนา วิชาศิลปะการพูดระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบสอบถาม ปรากฏว่า นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรให้นักศึกษาได้มีการใช้ภาษาที่เรียนในสถานการณ์จริงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งความสามารถในการพูดจะไม่เกิดขึ้นหากขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

2. การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนเรื่องทักษะการพูด สามารถพัฒนาความสามารถความกล้าแสดงออก พัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักศึกษาให้ดีขึ้น จึงควรใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนด้านการพูด

3.ครูที่สอนวิชาภาษาไทยทุกชั้นเรียนควรให้นักศึกษาได้ฝึกการพูดอยู่เสมอ จากการทำให้นักศึกษาฝึกพูด ทำให้ทราบถึงว่า นักศึกษายังมีทักษะการพูดอยู่ในเกณฑ์ ซึ่งควรต้องปรับปรุงอีกมาก และควรจัดให้มีการฝึกทักษะในด้านการพูดให้มากขึ้น เพราะการพูดเป็นงานที่ทุกคนต้องใช้ในการชีวิตประจำวัน เพื่อสื่อความหมาย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัย เพื่อค้นหาตัวแปรตามเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะทางการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน

2. ควรมีการเปรียบเทียบพัฒนาการทักษะการสื่อสารด้านการพูดของนักศึกษาโดย วิธีการสอนอื่น ๆ เช่น การสอนแบบร่วมมือ CIRC การสอนแบบสมมติเป็นฐาน การสอนแบบ 4MAT เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- กัณฑ์วรรณ มีสมสาร. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาโดยบูรณาการแนวสมดุภาษา และการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพรัตน์ ใจกาษา. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่างๆโดยใช้การสอนแบบบทบาท สมมุติ วิชาศิลปะการพูด ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. เชียงใหม่ : วิทยาลัยเทคโนโลยี พายัพและบริหารธุรกิจ.
- วิภาพร คุปติเกษม. (2559). การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารี สัณหวี. (2558). ทฤษฎีการเรียนรู้ของสมอง สำหรับพ่อแม่ ครู. กรุงเทพฯ : นายอินทร์.